

Publicerad 2016-10-15 20:34 av lilla t

Diggar Gudar, hjältar och satan,,, här i en egen tappning.

Ett slukhål

Ett slukhål spottade upp Satan direkt på gatan. Det väste och pyrde lätt hur hålet, precis som om det saknade sin fallna gudinna. Marken runt slukhålet svärtades ned och all växtlighet förkolnade av svavelstanken. När Satan landade på gatan borstade hon bort jord och sot ifrån axelpartiet, skakade till det böljande hårsvallet, så det gnistrade om hårtopparna. Slutligen viftade till med den pil försedda svansen och knäppte med fingrarna för att få ett par snygga skor, och en outfit för lite kvällsbaluns.

Nice, tänkte Satan, nu ska här bli livat!

Hon gick där längs gatan och såg förförisk ut, problemet var att hon hamnat i ett litet rövhål till förort och ortsborna spelade Bingolotto, ty det var söndag, men något av detta visste ju inte stackars satan. Satans ögon glödde och hon fick ett infall att kika lite närmare på de där varelserna som bebodde planeten Tellus, människor, kallades de visst. Hon svassade försiktigt gatan fram med djävulssvansen i sin hand. Hon försökte spana in över murar och mellan häckarna som löpte längs tomtgränserna. Vad fan nu då, tänkte satan vad håller de här människorna på med egentligen? De satt som trollbundna framför ett blått ljussken med en konstig tingest i handen utan att prata med varandra. Satan fattade ingenting, och sket helt sonika i de fängslade människovarelserna och fortsatte sin kvällspromenad.

Plötsligt glittrade det till vid en liten sjö som låg ett bra jävla långt stenkast ifrån slukhålet som satan vrängt sig ur. Det var Gud som var på dansbands turné med sitt pojkband, Saints. Helvete, tänkte satan nu jävlar är det klippt, men turligt nog för Satan så var Gud fullt upptagen med att fixa till frisyren och ta emot lismande kommentarer om hur snygg och bra han var, så satan fick en stund till på moderjord. Satan knixade med nacken, och trötnade på att gå förföriskt och därför snärtade hon till med svansen och knäppte med fingrarna och vips stod en fräsig, röd sportbil av märket Diablo framför henne. Hon nickade och log ett aningen otäckt leende. Hon slog sig ned bakom ratten och gasade iväg och eldspår lämnades efter bildäcken där hon for fram.

Efter en dryg halvtimme kom Satan fram till en medelstor stad. Staden som nästan låg helt öde och tom, men ett svagt sken antydde att något fanns öppet. Ett litet kvällscafé hade fortfarande lamporna på och dit snitslade sig Satan. Nu ska det bli röj, tänkte den trilska Satan. Men icke sa Nicke. Bistron, var näst intill ödelagd förutom några människospillror som sökt sig in till cafét för att undkomma höstkylan. Nu började Satan tappa tålamodet, inte nog med att hon fått smyga sig undan kvällsvakten och tränga sig igenom slukhålet. Hon hade dessutom fått jord och sot i håret och på hela kroppen. Fan också, tänkte satan. Hon trummade irriterat med högerfoten i golvet, så det slog gnistor och små eldsflammar slog upp runt de nätta fötterna i stilettklackar.

En lismande röst frågade något överraskande. "Vad får det lov att vara min sköna böna?" Satan som var måttligt irriterad över sin situation tittade inte upp och svansen for av och ann som hos en irriterad katt. Hon svarade "Ett helvetes liv, är kanske inte något man kan beställa på en bistro? " Den unga mannen som stod bakom köpmansdisken, log lite skevt och svarade. "Herre hör och ser din bön", och den unga mannen

skrattade hjärtligt, och de safirblå ögonen gnistrade överfulla med humor. Satan tittade upp under den kolsvarta knivskarpa luggen eftersom hon kände igen rösten, så in i bänken väl. Fan också, tänkte hon för sig själv. Ögonen gnistrade glödgat till som ett överhettat smidesjärn. Plötsligt sögs satan tillbaka med en väldig kraft hela vägen till slukhålet som stängdes med en enorm brakskit.

Det där var nära skrattade gud och pojkbandet Saints, när de släckte ned och låste Bistron för kvällen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lilla t med Poeter.se id #14673 innehar upphovsrätten